

**ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Hargaša a členiek senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a JUDr. Jaroslavy Fúrovej v právnej veci **žalobcu: R.**, so sídlom H., IČO: X. zastúpeného JUDr. L., advokátkou, so sídlom M., proti **žalovanému: Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, Prievozská 22, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 18.8.2008, č. SK/0500/99/08**, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre zo dňa 10. februára 2009, č. k. 11S/124/2008-29, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Nitre zo dňa 10. februára 2009, č. k. 11S/124/2008-29 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Nitre rozsudkom zo dňa 10.2.2009, č. k. 11S/124/2008-29 zamietol podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 18.8.2008, č. SK/0500/99/08, ktorým zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie v Nitre pre Nitriansky kraj zo dňa 21.5.2008, č. P/0041/04/08, o uložení pokuty vo výške 30.000,--Sk (995.82 EUR) žalobcovi podľa ustanovenia § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“) za porušenie povinnosti podľa ustanovenia § 12 ods. 2 citovaného zákona.

Krajský súd v odôvodnení rozsudku poukázal na to, že podmienkou na uloženie pokuty podľa ustanovenia § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa je porušenie ktorejkoľvek povinnosti ustanovenej týmto zákonom, čo bolo v prejednávanej veci zistené a preukázané správnymi orgánmi, pričom inšpekčný správny orgán na mieste uložil žalobcovi opatrenie spočívajúce v zákaze predaja výrobkov do odstránenia nedostatku, ktoré žalobca splnil a výrobky stiahol z predaja, a preto sa krajský súd stotožnil so záverom žalovaného, že pokuta bola žalobcovi uložená v súlade so zákonom, na základe zistených

nedostatkov súvisiacich s nedostatočnou informáciou podľa osobitných predpisov, ktorými sú nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 178/2002 a č. 199/2002 (§ 12 ods. 2 zákona o ochrane spotrebiteľa). Podľa názoru krajského súdu žalovaný správne právne vec posúdil a prijal i správne právne závery, s ktorými sa krajský súd stotožnil a v podrobnostiach plne odkázal na odôvodnenie rozhodnutia žalovaného. O trovách konania rozhodol krajský súd s poukazom na § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že neúspešnému žalobcovi právo na ich náhradu nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca z dôvodu, že napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, zopakujúc námietky už raz uvedené v žalobe a predtým v priebehu správneho konania. Opakovane namietal úplnosť záveru žalovaného o porušení ustanovenia § 12 ods. 2 zákona o ochrane spotrebiteľa, keďže žalovaný neoznačil aj písmeno a), b) alebo c) citovaného ustanovenia, a to podľa názoru žalobcu preto, že táto právna norma sa na energetické štítky nevzťahuje. Žalobca zastával názor, že problematika energetických štítkov spadá výlučne do režimu zákona č. 264/1999 Z. z. o technických požiadavkách na výrobky a o posudzovaní zhody a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o technických požiadavkách“), na základe ustanovení § 9 ods. 3 a § 12 ods. 8, ktorého vydala vláda Slovenskej republiky nariadenie č. 178/2002 Z. z., ktorým sa ustanovujú podrobnosti označenia práčok pre domácnosť energetickým štítkom a nariadenie č. 199/2002 Z. z., ktorým sa ustanovujú podrobnosti označenia elektrických chladničiek a mrazničiek a ich kombinácií pre domácnosť energetickými štítkami. Poukázal na to, že zákon o technických požiadavkách v ustanoveniach § 17 ods. 3, § 18, § 19 a § 21 ukladá povinnosť označiť určený výrobok iba výrobcovi - „značkárovi“, a nie distribútorovi. Uviedol, že túto skutočnosť považoval za potrebnú zdôrazniť preto, že podľa ustanovenia § 30 ods. 6 zákona o technických požiadavkách ak orgán dohľadu zistil porušenie tohto zákona alebo predpisov vydaných na jeho vykonanie (ktorými sú aj nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 178/2002 Z. z. a č. 199/2002 Z. z.), mal uložiť ochranné opatrenia a sankcie podľa tohto zákona, pretože tento zákon, a nie ustanovenie § 12 ods. 2 písm. a) až c) zákona o ochrane spotrebiteľa, upravuje povinnosti súvisiace s označovaním určených výrobkov značkami zhody „značkárom“. S poukazom na uvedené skutočnosti žalobca vyslovil názor, že ak by aj skutočne extenzívnym výkladom ustanovenia § 10 ods. 6 zákona o technických požiadavkách sa dalo dospieť k záveru, že distribútor nesmie distribuovať ani taký určený výrobok, ktorý výrobca povinne neoznačil energetickým štítkom, išlo by zo strany distribútora oproti „značkárovi“ iba o bezvýznamné porušenie právnej povinnosti nevyžadujúce si žiadnu sankciu. Žalobca preto namietal, že na problematiku energetických štítkov nemožno aplikovať ustanovenia § 12 ods. 2 zákona o ochrane spotrebiteľa. S ohľadom na uvedené dôvody nesúhlasil s právnymi úvahami správneho orgánu a krajského súdu a navrhol, aby odvolací súd postupom podľa ustanovenia § 220 O.s.p. zmenil rozsudok krajského súdu a zrušil rozhodnutie žalovaného správneho orgánu.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že sa dostatočne vysporiadal aj s odvolacími námietkami v odôvodnení napadnutého rozhodnutia. Opätovne poukázal na znenie ustanovenia § 12 ods. 2 zákona o ochrane spotrebiteľa, za ktorého porušenie je žalobca postihovaný a z ktorého vyplýva, že predávajúci je povinný zabezpečiť, aby ním predávaný výrobok bol zreteľne označený informáciami podľa osobitných predpisov. Z odkazu č. 16) k ustanoveniu § 12 ods. 2 citovaného zákona vyplýva, že takýmto osobitným predpisom je napríklad zákon o technických požiadavkách. Tento zákon v ustanovení § 9 ods. 3 uvádza, že vláda nariadením ustanoví podrobnosti o technických požiadavkách uvedených v ustanovenia § 2 ods. 1 písm. i) a j) citovaného zákona. V zmysle ustanovenia § 2 ods. 1

písm. i) citovaného zákona technickými požiadavkami na výrobok sú požadované charakteristiky výrobku obsiahnuté v technickom predpise alebo technickej norme, ktorými sú technické špecifikácie, a to v zmysle bodu 9 tohto ustanovenia aj označovanie výrobku alebo vybavenie štítkom. Technickými predpismi pre chladničky s mrazničkou je nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 199/2002 Z. z. a pre práčky nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 178/2002 Z. z. sa požaduje označenie výrobku energetickým štítkom s údajmi špecifikovanými v prílohe č. 1 oboch nariadení. Žalovaný poukázal na skutočnosť, že v predmetnom konaní sa nekonalo o povinnostiach „značkára“ zmysle zákona o technických požiadavkách, ale o povinnostiach predávajúceho vyplývajúcich mu zo zákona o ochrane spotrebiteľa autonómne od povinností výrobcu. Žalovaný mal za to, že jeho rozhodnutie č. SK/0500/99/2008 zo dňa 18.8.2008 bolo vydané na základe spoľahlivo a presne zisteného skutkového stavu veci, v súlade s platnými právnymi predpismi, a preto navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 O.s.p. s použitím § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 O.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Podľa ustanovenia § 1 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len "združenie") a označovanie výrobkov cenami.

Podľa ustanovenia § 4 ods. 1 písm. h) zákona o ochrane spotrebiteľa predávajúci je povinný zabezpečiť predaj výrobkov a poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné použitie.

Podľa ustanovenia § 5 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa výrobca, predávajúci, dovozca alebo dodávateľ nesmú klamať spotrebiteľa, najmä uvádzať nepravdivé, nedoložené, neúplné, nepresné, nejasné alebo dvojzmyselné údaje alebo zamlčať údaje o vlastnostiach výrobku alebo služby alebo o nákupných podmienkach.

Podľa ustanovenia § 12 ods. 2 zákona o ochrane spotrebiteľa predávajúci musí zabezpečiť, aby ním predávaný výrobok bol zreteľne označený údajmi o výrobcovi alebo aj o dovozcovi alebo dodávateľovi, o miere alebo o množstve, o spôsobe použitia a údržby výrobku a o nebezpečenstve, ktoré vyplýva z jeho nesprávneho použitia alebo údržby, o podmienkach uchovávaní a skladovania výrobku, ako aj o riziku súvisiacom s poskytovanou službou alebo **informáciami podľa osobitných predpisov**. 16) Predávajúci je povinný na požiadanie orgánu dozoru alebo spotrebiteľa oznámiť alebo zdokumentovať údaje o výrobku, ak ho nemožno označiť.

Podľa ustanovenia § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa za porušenie povinností ustanovených týmto zákonom alebo právnymi aktmi Európskych spoločenstiev v oblasti ochrany spotrebiteľa 28) uloží orgán dozoru výrobcovi, predávajúcemu, dovozcovi alebo dodávateľovi alebo osobe uvedenej v § 26 pokutu do 2.000.000,--Sk (66 387.84 EUR);

za opakované porušenie povinnosti počas 12 mesiacov uloží pokutu do 5.000.000.—Sk (165 969.59 EUR).

Podľa ustanovenia § 5 ods. 1 zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov kontrolu vnútorného trhu vykonáva Slovenská obchodná inšpekcia prostredníctvom inšpektorov, ktorí sú zamestnancami Slovenskej obchodnej inšpekcie.

Podľa názoru odvolacieho súdu žalovaný postupoval v súlade s citovanými ustanoveniami príslušných právnych predpisov a krajský súd vec správne právne posúdil a na zistený skutkový stav tiež aplikoval správny právny predpis. Keďže sa odvolací súd plne stotožňuje so správnosťou dôvodov napadnutého rozsudku, v plnej miere naň poukazuje.

Najvyšší súd považuje za potrebné zdôrazniť, že predmetné správne konanie bolo vedené voči žalobcovi pre porušenie jeho povinnosti ako predávajúceho zabezpečiť zreteľné označenie predávaných výrobkov informáciami podľa osobitného predpisu (zákon o technických požiadavkách s vykonávacími právnymi predpismi – nariadeniami vlády Slovenskej republiky č. 199/2002 Z. z. a č. 178/2002 Z. z.) vyplývajúcej mu z ustanovenia § 12 ods. 2 zákona o ochrane spotrebiteľa, a preto nie je relevantné poukazovanie žalobcu na porušenie zákonnej povinnosti „značkára“.

Energetické štítky sú považované za technické špecifikácie, ktoré sú obsiahnuté v technickom predpise alebo technickej norme a charakterizujú výrobok. Týmito technickými predpismi sú nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 178/2002 Z. z. a 199/2002 Z. z.. Práčky a elektrické chladničky, mrazničky sú považované za určené výrobky, ktoré predstavujú zvýšené riziko ohrozenia oprávneného záujmu, a preto na jeho zmiernenie alebo odstránenie sú ustanovené technické požiadavky, o ktorých je povinný predajca spotrebiteľa informovať a ktoré sú v kontexte znenia ustanovenia § 12 ods. 2 zákona o ochrane spotrebiteľa považované za informácie podľa osobitných predpisov. Inak povedané, zákon o technických požiadavkách spolu s vyššie uvedenými nariadeniami vlády Slovenskej republiky upravujú niektoré obsahové náležitosti informačnej povinnosti predávajúceho podľa zákona o ochrane spotrebiteľa. Obranu žalobcu možno charakterizovať vzhľadom na vyššie uvedené ako účelovú, v snahe vyhnúť sa zodpovednosti za porušenie informačnej povinnosti vyplývajúcej mu zo zákona o ochrane spotrebiteľa.

Odvolací súd vzhľadom na opätovne predkladané námietky zo strany žalobcu ohľadne neúplnosti neoznačenia § 12 písmenom a), b) alebo c) ods. 2 zákona o ochrane spotrebiteľa dáva do pozornosti znenie ustanovenia § 12 ods. 2 zákona o ochrane spotrebiteľa platné v čase vydania preskúmaných rozhodnutí správneho orgánu, ktoré sa nečlenilo (ani v súčasnosti v platnom znení sa nečlení) na písm. a), b) a c), na základe čoho považuje aj túto odvoláciu námietku žalobcu za právne irelevantnú.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vzhľadom na uvedené skutočnosti nemá pochybnosti o dôslednom zistení skutočného stavu veci a správnych skutkových zisteniach žalovaného správneho orgánu, plne sa stotožnil i s právnym posúdením a dôvodmi napadnutého rozsudku krajského súdu, súc viazaný rozsahom podaného odvolania, na základe čoho napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny v zmysle § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 250k ods. 1 vety prvej O.s.p. v spojení s ustanovením § 224 ods. 1 O.s.p. a s použitím ustanovenia § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p. tak, že žalobcovi ich náhradu nepriznal, pretože nebol v tomto konaní úspešný, a žalovanému preto, že mu z dôvodu neúspešného odvolania žalobcu žiadne trovy nevznikli.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 21. apríla 2010

JUDr. Jozef Hargaš, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth